

içinde kıvrıyoruz. Siz ise mecnun diyorsunuz, hakaret ediyorsunuz, taşıyorsunuz ve insanlardan uzaklaştmaya çalışıyorsunuz. Biz peygamberler ise kapı kapı dolaşip hakkı anlatmaya çalışıyorum. Siz ise her kapıyı suratımıza kapamakla uğraşıyorsunuz. Yaptığınız bunca eza ve cefaya rağmen, biz peygamberler sizden ne dünyada ne de ahirette bir menfaat istemiyoruz. Bize gerçek ücreti verecek olan, bizi bu vazifeyle gönderen yüce Allah’tır. ” İşte Hz. Âdem’den sevgili Peygamberimiz (s.a.s)’e kadar bütün peygamberlerin Allah’a kullukta ve Peygamberlik görevlerindeki gayeleri bu ulvi makamıdır. Hepimizin sıkça okuduğu Yasin suresinde Hz. İsa’nın havarileri anlatılır. Rivayete göre üç Havari, İslam’i anlatmak için bir şehre (Antakya olduğu söylenir) gelirler. Dönemin devlet adamları derhal onların hapsedilmelerini isterler. Emir yerine getirilir ve Havariler hapsedildiler. O yörede herkesin saygı duyduğu ve görüşlerine itimat ettiği Habib-i Neccar ismindeki mümin insan, bu haberi duyunca hemen koşar gelir ve ilgililere şöyle seslenir: وَجَآءَ مِنْ اَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ “Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: “Ey kavmim! Bu elçilere uyun.” (Yasin, 36/20) وَمَا لِىَ لآ اَعْبُدُ الَّذِى فَطَرَنِى وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ “Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun, onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir.” (Yasin, 36/21) Görüleceği gibi Habib-i Neccar, halkın elçileri dinlememesi üzerine koşarak gelmiş ve onların dürüst insanlar olduklarını ve asla maddi bir çıkar peşinde bulunmadıklarını dolayısıyla onların sözlerine kulak vermelerini istemiştir. Ne var ki, ikna edici bu sözler de fayda etmemiş, şehir halkı kendisini hunharca katletmiştir (Kur’an Yolu, DİB Yayınları, IV/430-431). Geçmişte olduğu gibi günümüzde de dinî konular, kötüniyetli insanlar tarafından çoğu zaman istismar edilmekte ve din, maddi çıkar amaçili kullanılabilmektedir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)’in Mekke hayatını göz önüne getirirsek son derece ilginç örnekler görürüz. Yüce Allah, resûlü Muhammed’i bir müjdeci; bâtil inançlara ve kirli hayatı kendilerini kaptırıp gidenler için de uyarıcı olarak göndermiştir. Peygamberin biricik görevi budur, bundan başka bir gayesi yoktur. O, davetine karşılık kişisel bir amaç, bir çıkar bekmez ve beklememiştir; tek beklediği şey, insanların özgür kararlarıyla Allah yolunu seçip bu yolda yürümeleridir. Nitekim Mekkeli putperestlerin ileri gelenleri çeşitli vesilelerle, bu davasından vazgeçmesi karşılığında kendisine dilediği kadar servet vermek, başlarına lider yapmak, en güzeli kadınlarla evlendirmek gibi cazip tekliflerde

bulunmuşlar; fakat o, bu teklifleri kesinlikle reddetmiştir (Kur'an Yolu, IV/146). Buna gümre hepimiz de dinimizin emirlerini imkânlarımızla sınırlısunuzda yaşamak ve insanlara da doğru bildiklerimizi anlatmakla sorumluyuz. Bunları yaparken muhataplarımızdan kişisel bir cedidilik; karar, maddî veya manevî bir karşılık beklememeliyiz. Aksi takdirde ne ibadetlerimizden manevi bir zevk alırız, ne de Hz. Peygamber'in ahlakını kendimize ummek almış oluruz. Zira yüce Allah, basit dünyaya menfaatleri içcedilin dini asla kullanmamamızı emretmektedir:

اِنَّا
اَنْزَلْنَا
التَّوْرَيةَ فِيهَا هُدًى
وَنُورٌ
يَحْكُمُ
بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
اَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ
هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَاْلاَحْبَارُ بِمَا
اسْتُحْفِظُوا مِنْ
كِتَابِ
اللهِ
وَكَانُوا
عَلَيْهِ
شُهَدَاءَ
فَلاَ
تَخْشَوُا
النَّاسَ
وَاخْشَوْنِ
وَلاَ
تَشْتَرُوا
بِاَيَاتِى
ثَمَنًا
قَلِيلاً
وَمَنْ لَمْ
يَحْكُمْ
بِمَا
اَنْزَلَ
اللهُ
فَاُولَئِكَ
هُمُ
الْكَافِرُون “Şunu phesiz Tevrat’ı biz indirdik. İccedilinde bir hidayet, bir nur vardır.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)